UNUTMAYINIZ! AFACAN
PERŞEMBE 12 TEMMUZ 1934 No. 92
8 Büyük Sahife 3 Kuruş
Perşembe Günleri Çıkar. Türkiyede Çocuklara Mahsus Biricik Büyük Eğlence Gazetesi

Afacan Deniz Banyosunda!..

Afacan — Heeeyt, Şişko! önümden çekil.. duba gibi karşımda durma..
Şişko — Dubayım amma, denizde kırkı boylarken beni çok ararsın.

Yaz Banyosu!!

Afacan!... bak güneşten denize düşen ize,
Alçalıyor kırmızı halkalar çize çize!
Bu yıl, Temmuz gelince, eğlence çıktı bize,
İşte sular geliyor burada ancak dize,
Gel, seninle girelim akşam üstü denize!

■

Bak, eğlence yeridir bize bu açık kumsal.
Tahtalardan yaparız yüzdürmek için bir sal,
Haydi; sözümü dinle, ol bir parçacık uysal,
Tatilimiz hoş geçsin, gönlünü neş'eye sal,
Gel, seninle girelim akşam üstü denize!...

Büyük bir lâstik top var: haydi gözünü aç, vur,
Bazen ileri atıl, bazen geriye kaç, vur,
Sularda dört yanına beyaz köpükler saç, vur,
Usanınca denizde bir parça da kulaç vur,
Gel, seninle girelim akşam üstü denize!...

■

Bu banyo sana yarar, bak vücudun sanki dal,
Denizden korkuyorsan hazır yanında sandal,
Giy mayonu arkana, suya balık gibi dal,
Aman!.. sabrım tükendi, ne bekliyorsun aptal,
Gel, be yahu girelim akşam üstü denize!..

ŞİŞKO

AKBA kitap evi: Ankarada Afacanın dağıldığı yerdir. Bütün Çocuk Sesi ciltlerini Maarif Vekâleti karşısında AKBA kitap evinden bulabilirsiniz.

BİR AFACANIN HATIRA DEFTERİ

— Garp çocuk mizah edebiyatından naklen —

Çetin kapalı sınıfta fazla kalmamak için bütün pencerenin camlarını beş dakika içinde kırdı

— 16 —

Niyazi beyin karısı uykuda nargile çeker gibi horulduyordu. Birdenbire, uyanarak fısıldadı.

— Niyazi ! Niyazi ! karyola altında hırsız var!

Kocası cevap verdi:

— Kuruntu!.. uyu daha iyi.

— Fakat orada biri var, dedi. Ben döşeğin altında onun kımıldadığını hissediyorum. Niyazi kalk!

Yangın var! hırsız var! ey Niyazi haydi kibriti çak!

Niyazi bey ona ahmak olduğunu söyledi. Fakat tam bu dakikada hırsız arkasile onun yatağını itti. Niyazi bey bir top gibi yere sıçradı. Karısı da sıçramak istedi, lâkin nefes nefese arka üstü yattı ve öyle korktu ki ayağa kalkamadı. Bu esnada o, hırsızın kendisini kestiğini, gırtlağından yakaladığını söyliyerek bağırıyordu. Bundan dolayı Niyazi bey çarçabuk koridora koştu; Rüştüyü ve diğer birkaç büyük çocuğu çağırdı. Onlar lâmbayı yaktılar. Niyazi beyin karısı kâğıda sarılı saçları ve gecelik gömleği ile gülünecek bir vaziyette idi. Rüştü lâmbayı karyolanın altına tuttu. Ben, daha karanlıkta savuşmağa muvaffak olduğumdan orada kimse yoktu. Ve Rüştü döndüğü zaman derin bir uykuya dalmıştım. Şimdi ortalıkta tekrar sükûnet var. İlk defa olarak Çetin işe karıştırılmadı.

Niyazi beyin karısı iğnelerini ve kocasının gömlek düğmelerini emniyet sandığına yatırdı. Ümit ederim ki onlara birşey olmaz. Yoksa bu büyük bir ziyandır.

Ah, annesinin sevgilisi Çetinin aksi ve uzun bir vak'a neticesinde: Panta olduğunu yalnız düşünmeli! Bu yepyeni bir hadise. Meseleyi anlatayım: dün bütün gün alnımda "panta,, diye yazılı bir kâğıtla dolaşmak mecburiyetinde kaldım.

Sevgili defterim, ben sana Niyazi beyin karısının yazı masası üstündeki delikten bahsetmiştim.

İşte onlar bunu fare, yahut peri, yahut başka bir şeyin mi yaptığını öğrenmek için diğer çocukların bavullarına olduğu gibi benim bavuluma da baktılar. Fakat benim zavallı küçük bavulumda neler bulmadılar: Niyazi beyin karısının tek gözlüğü, dantelâları, levantaları, iki iğne yastığı, altı tane burun mendili, eldiveni, sürmedanlığı ve içinde elli kuruş bulunan para çantası, yeni almış olduğu sarılı paketi, bir çift yeni terliği ve nihayet Niyazi beyin gümüş saati ve eski takma saçlarını sobaya attığımdan sonra telgrafla getirttiği yeni takma saçları.. Niyazi bey banyoya girerken ihtiyatsızlıkla onu yazı masasında bırakmış ve kimse onun nereye kaybolduğunu farelerin mi çektiğini anlıyamamıştı ve bu büyük bir kayıptı. Soğuk havalarda acık başla dolaşmak hoşa gitmiyeceğinden başka, onun kırk lira değeri vardı. O zaman onlar, pante olduğumu söylediler.

Fakat ben, iğnesi ve sicimi olan, yanında ise kimse bulunmıyan bu küçük çocuğun niçin avlanamıyacağını öğrenmek isterdim? Zaten eşyaları münasip bir zamanda iade edecektim; fakat onlar pantalerin ekseriya eşyaları iade ettiklerini ve panta olduğumu bunun daha ziyade isbat ettiğini söylediler. Deliği kapadılar, ve şimdi tekrar eskisi gibi can sıkıntısı..

Her çarşamba günü muallim yeni, dar yakalığını takıyor ve öğleden sonra ona ders almak için köylerden ziyaretçiler geliyor. Birkaç çocuk kitap okuyor, diğerleri ezberledikleri şiirleri söyliyor ve daha başkaları da birlikte cevap veriyorlar.

Bugün Gonçe hanım saçlarımı okşuyor, beni öpüyor ve yeni elbisemle çok yakışıklı olduğumu söyliyor:

" Artık iyi bir çocuk ol Çetin ve ben seninle iftihar edeceğim. ,,

Ben onu Lemandan maada diğer ablalarım kadar seviyorum. Ümit ederim ki gemisi sahile ulaşır. Bu ne zaman olursa kendisine müjdeleyeceğim.Ben onun gemide yaşayıp yaşamıyacağını öğrenmek isterdim. Ümit ederim ki yaşar. Bugün ezber olarak birkaç söz söylemekliğim lâzımdı. Kürsiye çıktım, eğildim ye yüksek sesle söyledim. Niyazi Beyin karısı bana bir nutuk yazmıştı. Bunda mektepten bahsediyordu. Nutuk şöyle idi:

" Mektepte geçen günlerimiz ne güzel! Hayatımızın en mes'ut günleri. Küçük çocuklarını iyi bir mektebe vermek imkânlarına malik bulunan anneler ve babalar tanrıya şükretmelidirler. Fakir sokak çocukları bu saadete hasret çekiyorlar. Biz genç ve merhametli oldukça bunu kalben hissetmeliyiz:

Milletimiz yüksekliğini ancak mükemmel mekteplere borçludur ve bu meyanda ilk mektep birinci mevkii işgal eder. ,,

Niyazi beyin karısı böyle yazmıştı. Bunu aldım ve hatıra defterime kaydettim. Yalan söylemek âdetim değildir.

Ben bunu istediğim gibi değiştirdim ve yüksek sesle çarçabuk okudum, o hepsini değiştirdiğimi anlıyamadı:

"Mektep. Mektep müthiştir Küçük çocuklarını mektebe gönderen anneler ve babalara ne yapmalı bilmem. Fakir sokak çocukları ne güzel eğlenerek vakit geçiriyorlar. Onlar sabahtan akşama kadar köşe kapmaca, esir almaca oynıyorlar.

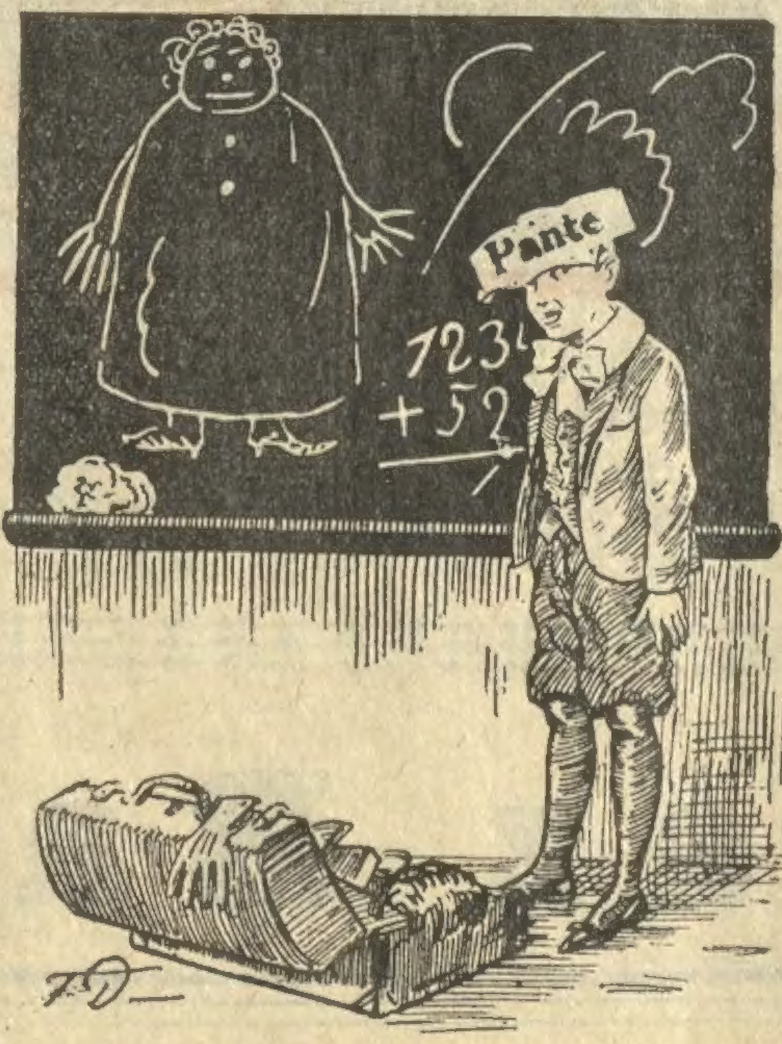

İşte benim halim

Ben sokak çocuğu olmayı daha ziyade isterdim.

Yatı mektebi hepsinden fena. Tatlı yalnız bir defa alıyorsunuz, daha ziyade pirinç lâpası veriyorlar. Her olmıyacak şeyden köşede durmak icabediyor. Eğer ben büyük olsaydım ve benim de bir mektebim olsaydı. Niyazi beyin karısı gibi aksi olmazdım.

İşte ben mektep hakkında bunları biliyorum.

Bana öyle geliyor ki misafirler bunu benim gibi küçük bir çocuk için çok muvafık buldular. Hepsi güldü; Muallim ve Niyazi beyin karısı da güldüler, fakat bu onlara galiba acı gelmişti, herkes gittikten sonra biraz eğlenmek için kızağımı belime bâğlamıya çalışırken Niyazi beyin karısı geldi ve çok yumuşak bir dille söze başladı.

— Kızak kayarak lüzumsuz yere kendini yorultma Çetin, sınıfta oturabilir ve hesaba çalışırsın.

— Yazdığımı niçin değiştirdin şeytan çocuk? Her halde sen fitreten bozuk bir çocuksun!

Baban senin için iki misli para verse bile, diğerlerini baştan çıkaran böyle bir çocoğu tutmak zahmet için azdır.

Beni sınıfa götürdü, içeriye tıktı ve kapıyı kilitledi. Bütün hafta Çarşambayı dört gözle bekledim. Diğer çocukların nasıl eğlendiklerini işitiyordum. Lâmba söndü eve öyle hasret çektim ki bana bin parça olacağım gibi geldi. Neticesini çıkarmak mecburiyetinde olduğum her hesap meselesinde gözyaşlarım öyle döküldü ki siyah tahtayı silmek için süngeri ıslatmıya lüzum kalmadı. Parmaklarım o kadar odunlaştı ki, ateşin yanıp yanmadığını görmek için sobanın kapağını açtım. Orada yalnız bir kömür parçası kalmıştı. Defterimi yırttım ve üstüne cetveli koydum; o, mükemmel surette yandı. Ateş büsbütün sönmeden oraya birkaç hesap defteri attım. Fakat sobayı kapamak istediğim esnada eski küflenmiş kapağı koptu. Bir daha onu kapayamadım. Müthiş dumanlar çıktı. Gözlerim yandığından sesimin çıktığı kadar bağırdım, sonra içimi çekmeğe başladım. Kapıya tekmeler savurdum ve Niyazi beyin karısının beni kurtarması için haykırdım. Fakat o, anahtarı cebine atarak İstanbula gitmişti.

Gonca hanım, kapıyı açmak için adam çağırıncaya kadar pencereyi açarak başımı dışarı çıkarmamı söyledi. Fakat pencereler buz tutmuştu ve açılmadı.

— Nefesin tıkanmadan camı kır Çetin! Diye bağırdı.

On dakika içinde beş pencerede bütün bir cam kalmadı. Adam geldi ve kapıyı kırdı.

(Devamı var)

İzcilerin Hafiye Teşkilâtı

— 31 —

Nakleden: *Adnan Fahri*

— Allah; çocuklara işkenceyi emreder mi?..

— Durun kalpsizler!...

— Alçak! yüzünü neden saklıyorsun!

Bütün bu gürültülere rağmen, Dervişiekber oturduğu tahtın üzerinde kıpırdamıyordu bile.

Bunun üzerine Demir, bir kurtuluş çaresi bulmak ümidile Dervişiekberin askerlerine dönerek:

— Emirlerine itaat ettiğiniz bu maskeli dünyanın en hain bir adamıdır. Diye bağırdı. Kendisini dinlemiyin, çünkü sizi de sonunda mutlaka öldürecektir. Mevt olan kadınlara sataşmaz. Haydi! Ne duruyorsunuz! Şu alçağın maskesini yırtınız!...

Zabitlerden birinin verdiği emir üzerine askerler Demiri susmıya mecbur ettiler.

Bu esnada Dervişiekber gene ayni korkunçlukla:

— Cellât! Vazifeni yap diye gürledi.

Bunun üzerine iri, kuvvetli zenci Sevimi bir masa üzerine yatırdıktan sonra, ateşin üzerinde kıpkırmızı olmuş uzun ve ince bir şişi alarak yavaş yavaş Sevimin yüzüne doğru yaklaştırmağa başladı.

Bunu gören Aykut bey:

— İmdat! İmdat! diye acı bir çığlık atarak baygın bir halde yere kapaklandı.

Dervişiekber, cellâta işaret ederek durmasını emretti.

Öte tarafta Altay bey Demir ve Kaya, heyecanın son raddesinde, kendilerini güç zaptediyorlardı.

Bu kızgın şiş zavallı genç kızı ilelebet kör bırakacaktı.

Tam bu sırada, odanın köşesinden ufak bir kapu açılarak içerisinden, heyecanları yüzlerinden okunan iki adam çıkarak Dervişiekbere doğru ilerlediler.

Bunlardan birisi, üzerinde, ufacık, o kadar ufacık ki âdeta minyatür denecek derecede bir fes, bulunan mavi ipekten büyük bir yastık taşıyordu. Bu küçük fesin üzerine kirli ve buruşuk bir kâğıt parçası iğnelemişti.

Dervişiekber alelâcele bu kâğıdı okuduktan ve bunu getiren adamla yavaşça konuştuktan sonra birdenbire ayağa kalktı ve belinden iri, kıvrık hançerini çekerek, bu getiren adamlardan birine fırlattı. Acı bir:

— Aaaah!... Sesi bütün odayı çınlattı.

Hançer havada bir kavis çizdikten sonra bütün hızla zavallı adamın gırtlağına saplanmıştı.

Bunun üzerine Dervişiekber adamlarından birine dönerek:

— Şimdilik esirleri sana emanet ediyorum, dedi. Genç kızı da serbest bırakıp babasının yanına götürünüz.

Ben, şimdi buradan ayrılmak mecburiyetindeyim..

Sevimi tekrar kolları arasında gören Aykut bey:

— Aman allahım! Bunun imkânı var mıydı? Diye mırıldanıp duruyordu.

Muhafızlar esirleri odadan çıkardılar.

Şimdi koca salonda, Dervişiekber, öldürdüğü adamla yalnız kalmıştı. Etrafındakilere dehşet veren herkesi korkutan bu melun herif şimdi tahtının üzerinde bir çocuk gibi hüngür hüngür ağlıyordu. Bu teessürüne sebep fesin üzerinde bulunan kâğıt, olduğu anlaşılıyordu. Bu kâğıdın üzerinde kurşun kalemile yazılmış birkaç satır, ve altında da bir imza vardı. Dervişiekber dalgın bir halde, muttasıl bir imzayı tekrarlıyordu.

— Yavuz! Yavuz! Acaba kim? Yavuz! Bu adamı acaba nasıl ele geçirmeli?...

* * *

Yavuz, Dervişiekberin mağrasına giden yolu bulduktan sonra talih kendisine yardım etmiş ve karanlık, dar koridorlarda ilerlemeğe başlamıştı.

Önünde yürüyen adamı bir dakika bile gözden kaçırmıyarak büyük bir ustalıkla kendisini takip ediyordu.

Acaba yapacağı işte muvaffak olacak mıydı?

İşte tam bu sırada zavallı Yavuz ayaklarının yerden kesildiğini ve bir uçuruma yuvarlandığını hissetti.

Bütün ümitleri mahvolmuştu. Artık ebediyen arkadaşlarını göremiyecekti.

Şimdi bir ayağı, belki de iki ayağı birden kırılacak ve ölüme mahkûm olacaktı.

Üç, dört saniyelik bir sükûttan sonra Yavuz, bütün tahminlerin aksine olarak derin bir su haznesine düştü.. Ve bu buz gibi karanlık suları, meçhul bir istikamete doğru kulaçlamıya başladı. Bir taraftan yüzüp, bir taraftan da:

— İyi! Demek ölmemişim. Hayat olüm o daima ümitte bulunur ya mazallah bu su tabakası yerine beton olsaydı... Artık Dervişiekberin adamları hem kürekle parça parça toplarlardı, diye söyleniyordu.

Yarım saattenberi yüzdüğü halde hiç bir şeye rast gelmemişti.

Bir aralık dikkatle etrafına bakınarak.

— Her yol Romaya çıkarmış! Lâkin burası da Romaya gitmesin! diye gülümsedi.

Zavallı çocuk yüzmekten yoruldukça, aklına Sevimin ve arkadaşlarının tehlikede bulundukları, geliyor bütün kuvvetini toplıyarak tekrar yüzüyordu.

Acaba bir delik bulup tekrar yer yüzüne çıkamıyacak mıydı? Suyun dehşetli soğuk olmasına rağmen, Yavuz o kadar yorulmuştu ki yüzünden şıpır şıpır terler akmağa başladı.

Yüzdükçe yavaş yavaş suların aydınlandığı ve kendisine doğru taze, serin bir hava estiğini hissediyordu. Gözleri sevinçten parlıyarak:

— Artık çektiğim azaplar galiba nihayet buluyor, diye Mırıldandı.

Evet artık kurtulmuştu.

Birkaç dakika daha yüzdükten sonra karaya çıktı. Ilık bir güneş etrafı ısıtıyordu. Zavallı Yavuz, ıslak sıçana dönmüştü.

Orada gördüğü bir ağacın altına oturarak kurunmıya başladı.

Birkaç saat geçtiği halde, Yavuz etrafında hiçbir insana bile rast gelmemişti. Bulunduğu yerden kalkarak, elinde tabancası olduğu halde ilerlemeğe başladı.

— Devamı var —

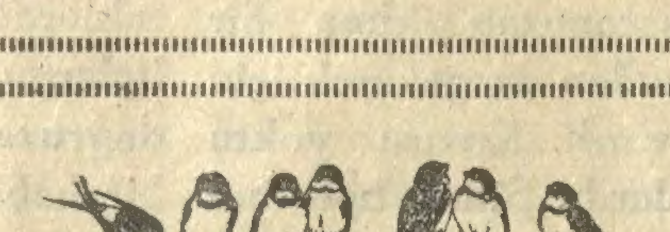

Manzum Hikâye:

Tilki ile Hindi

Kurnaz tilki yine birgün
Görmüş kırda hindileri.
Demiş: Babam yaptı düğün
Davetçiyim bendeleri.

Misafire yoktur sayı
Duyan gelmiş bizim eve,
Hele sizler kabadayı
Gidersiniz seve, seve.

Orada yok bir düşünce,
Oyniyorlar, sabah, akşam,
Gündüz, gece hep eğlence!
Bekliyorlar sizi paşam,

Gideceğim şimdi doğru
Bizim horoz efendiye,
Bakın işte çaldı boru
Yine cümbüş vardır diye!

Hindilerin en babası;
Dedi haydi yavrularım
Bırakınız artık yası
Düğün görmek arzularım.

Köyden uzaklaştı onlar
Bakınmadan sağa, sola
Birdenbire şaştı onlar
Tilki pusu kurmuş yola

Tilki: yahu hoş geldiniz!
Açım vallah dündenberi
Bir hoş ikram eylediniz
Dönmek yoktur dedi: geri.

Birer birer boğdu attı
Canlarını haşlıyarak
Haftalarca yedi, yattı
Temizinden başlıyarak.

Çocuklarım siz de sakın
Bu hindiler gibi hemen
Güler yüze aldanmayın
Hep aldanır benim! diyen.

Halfetili: Recep

AFACAN ABONE ŞARTLARI

	Türkiye için Kr.	Ecnebî memleketler için Kr.
Bir sene için	150	300
Altı aylığı	75	150
Dört aylığı	50	100

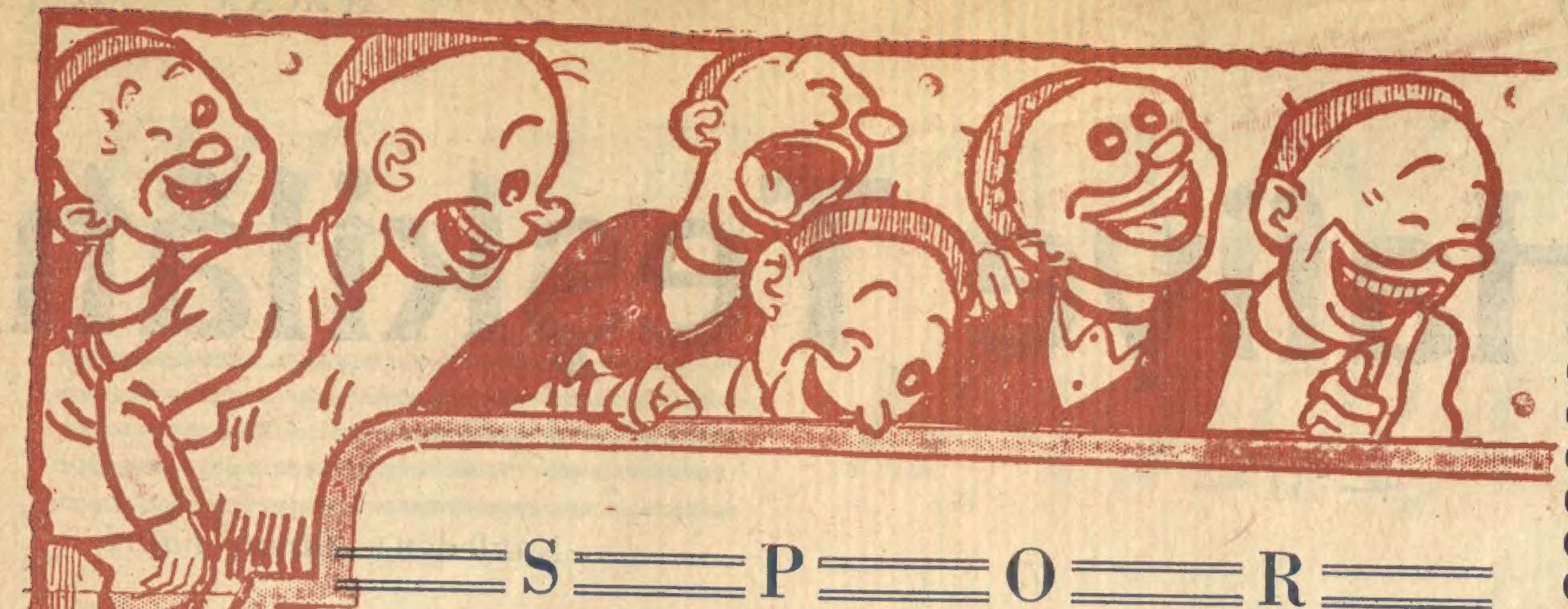

S — P — O — R

Geçen hafta yapılan mühim maçlar

Yunan Panatinaikos: 2 — Galatasaray: 1

Geçen Cuma günü Taksim stadyomunda Yunanistandan gelen Panatinaikos takımı ilk maçının Galatasrayla yaptı. Aynı gün büyük bir spor bayramı da tertip edildiğinden mühim atletizm, güreş müsabakaları da icra edildi.

Atletizmde Galatasaray Futbolde de Yunan takımı maçı 2-1 kazanmıştır.

Beşiktaş: 1 — Panatinaikos: 1

Panatinaikos takımı Galatasarayı kazandıktan sonra ikinci maçını Pazar günü Beşiktaşla yaptı ve 1—1 berabere kaldı. Birinci devrede Beşiktaş 1—0 galip iken Yunanlı misafirlerimizden 1 gol yiyerek maçı berabere bitirdiler. Bu suretle bir galibiyet ve bir beraberlikle şehrimizden ayrıldılar.

AFACANIN TÜRKÜSÜ

Bahçelerde geziyorum,
Keyif, neş'e seziyorum!
Bana her kim yan bakarsa
Kafasını eziyorum!..

Şu ovanın düzüne bak
Afacanın sözüne bak:
Öyle kuru dolma yutmaz,
Git bir kere gözüne bak!

Sabah kıra çıkarım ben,
Çiçeklere bakarım ben!
Karşımdaki (lep) diyorken
Leblebiyi çakarım ben!..

Çıktı yavrum bal gibi dut,
Ye bir kilo, derdi unut!
Fazla mâni söyleyemem,
Haydi oğlum caddeyi tut!..

Kanguro Kardeş

1 Afacan Kangurların babası onlara: Haydi bakalım, biraz faydalı çocuklar olunuz, dedi, Bu ördekleri alınız ve havuzda yüzdürünüz,. Afacanlar bu hem oyun, hem vazife olan işe çok sevindiler. "Peki baba, peki baba..,, diyerek hopladılar.

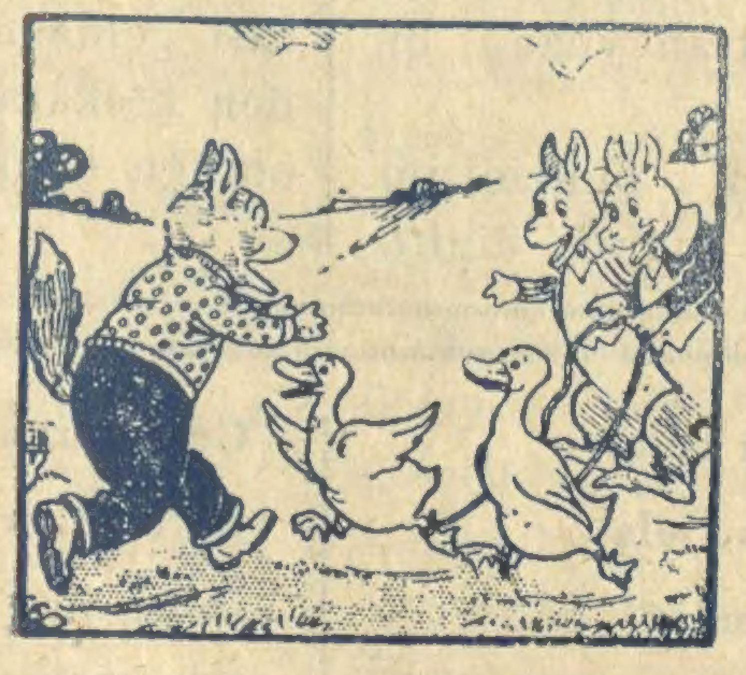

2 — Fakat ördekleri birbirinden kaçırmamak lâzımdı. Bunun için en iyi çare birbirine ayaklarından qağlamaktı. Güzelce de bağladılar, Çünki ördekler o kadar yaramaz şeylerdi ki hemen ümak, biri bir tarafa, biri öteki tarafa kaçmak isteyordu. Tamam o sırada..

Afacanla Topuzu Be

1 — Afacanla Topuzun seyahati zenbil balon içinde uzun uzun devam etti. Birçok şehirler, birçok ovalar, köyler gördükten sonra Şam çölünün içine düştüler. Rüzgâr onları bir mermi gibi daha cenuba, Arabistan çölüne doğru sürüklemeğe başladı. Günlerce süren çöl seyahatinden sonra gözleri ufukta bir Arap şehri farketti. Hava o kadar sıcaktı ki bu şehirde biraz vakit geçirmek çok iyi olacaktı.

2 — Fakat ba
lon havanın sıc
ğına dayanamıy
rak birdenbire pa
layıverdi. Güll
gibi yere düşüyo
lardı. Felâket ço
müthişti . Lâki
Topuzun aklına b
paraşot gibi şem
siyeyi açmak ge
di ve açtı.

5 — Bir kuyunun başına geldiler. Fakat su okadar derindi ki bir yudum su içemiyen Dikkulağın gözlerinden yaşlar akmıya başladı. Bizim iki yaramaz çok sevinmişlerdi. Hemen topuzun aklına bir fikir geldi. İşte, kuyudan su çekmek için güzel bir manivela vardı. Kovası yoktu ama onu da bulmuşlardı. Şimdi bol bol su içecekler çölün bu yakıcı sıcaklığını dindireceklerdi.

6 — Hemen T
direğe bağladı. ya
meğe başladılar. F
firleri gören Arap
luklardan çıkmışla
lıçlarını alarak bu
doğru atılmışlardı.
bir haberleri yok
dolup ta çektikleri
leri zaman arkalar

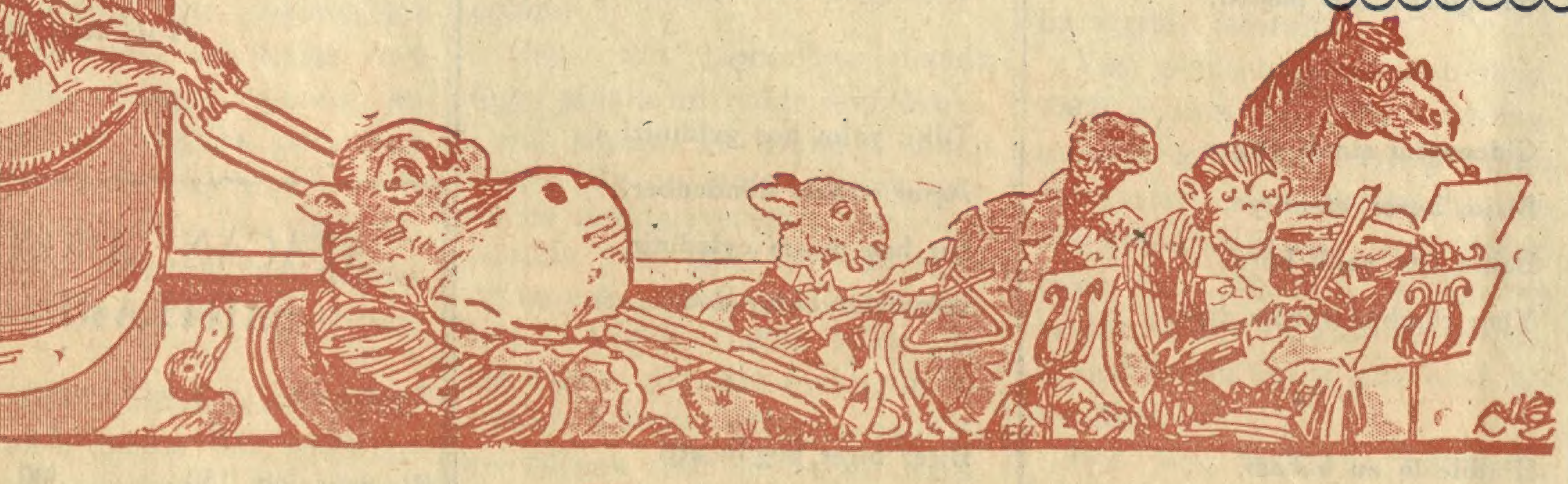

KOT

Kotramın adı Marti,
Marti gibi uçuyor..
Denize açıldımı
Onu durdurmak ne zor!..

Enginlere
Dalgalarla
Adaların y
Bir rüzgâr

Kız ve Erkek Çocuklara: Mektep tatilinizi hoş geçirmek is

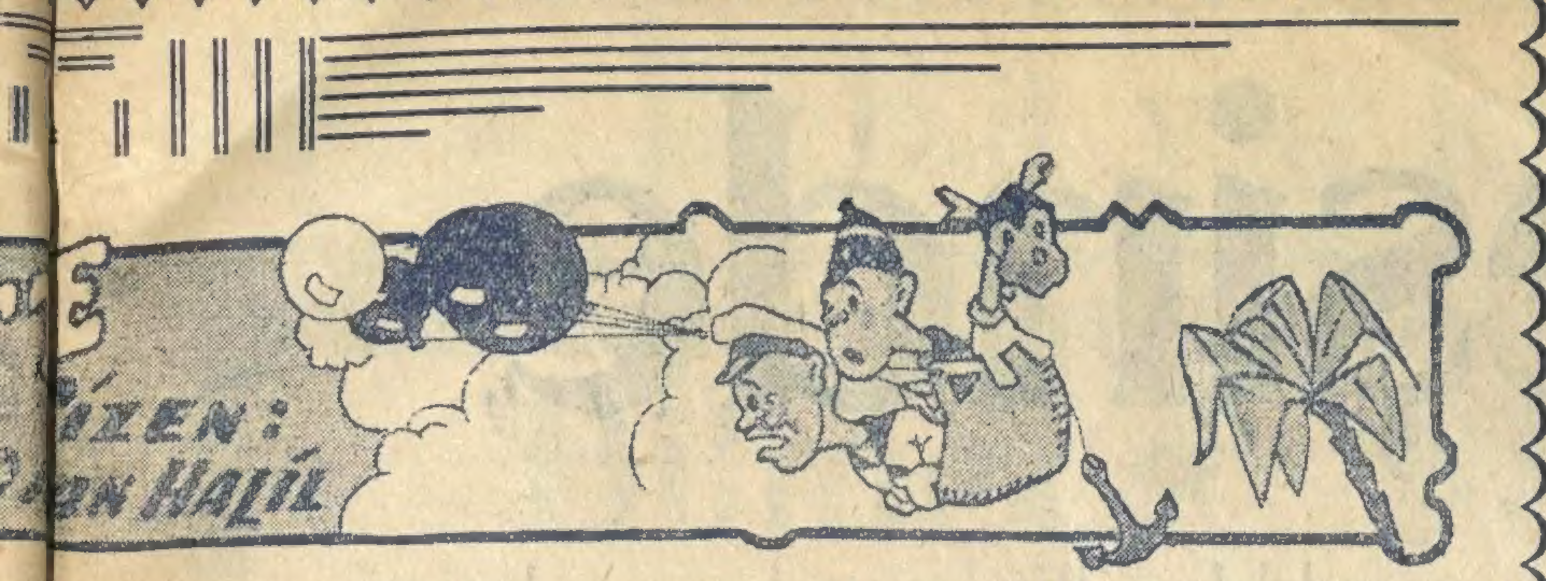

evîler Nasıl Yakaladı

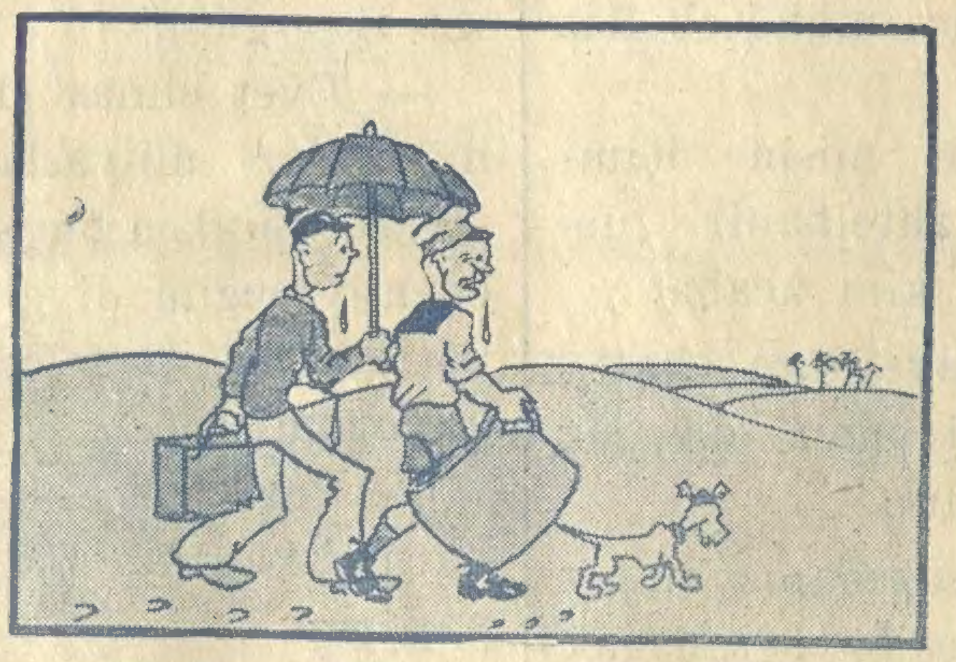

3 — Zenbil altlarından uçmuştu. Fakat hepsi bir salkım üzüm gibi birbirlerine yapışarak yavaş yavaş aşağıya doğru iniyorlardı. Bu işten güneş bile memnun olmuş, onlara güler yüzünü göstermişti.

4 — Şimdi gözlerinden yaşlar akıyordu. Ne ise sevgili zenbillerini ve çantalarını tekrar bulmuşlardı. Dikkulak önde yürüyor. Afacan zenbile, Topuz çantaya sarılmıştı. Kızgın güneş tepelerine geçmesin diye şemşiyelerini de almışlardı. Ah devrialem seyahatı güzeldi amma böyle çöl üstlerinde yalnız kalmak pek fena idi. İstanbulda iken herşey hatırlarına gelmişti. fakat bu çöl seyahatini düşünemememişlerdi.

Touz şemsiyeyi açtı, yavaş yavaş kuyuya indir- Fakat bu vakitsiz misa- edevîleri arka kum- ellerine silâh ve kı- yabancının üzerine Onların bundan hiç Fakat şemsiyeye su e kana kana içecek- dönünce...

7 — Şaşırıp kaldılar. Dört tane izbandut gibi çöl bedevîsi karşılarına dikilmiş silâhlarını ve kılınçlarını onlara doğru çevirmişlerdi. Afacan ve Topuz korkudan ne yapacaklarını şaşırdılar. Şemsiyenin suyu devrildi. Başlarındaki kasketler havaya fırladı. Saçları diken diken oldu. Eyvah bu bedevîlerle şimdi nasıl başa çıkacaklardı.

— Devamı var —

S P O R

Yarın yapılacak mühim maç ve atletizm müsabakaları

Taksimde Balkan atletleri karşılaşıyor

Yarınki Cuma günü yeniden mühim maçlar ve atletizm musabakalarına şahit olacağız. Bunlardan Taksim sahasında Türk, Yunan, Arnavut, Romen, Yugoslav, Bulgar, atlet şampiyonları arasında atletizm müsabakaları icra edilecektir. Bu müsabakalardan sonra iki hafta evvel şilt maçı karşılaşmasında berabere kalan Beşiktaş Galatasaray tekrar bir maç yapacaklar ve yenen takım önümüzdeki hafta Fenerbahçe ile şampiyonluk yolunda son kozu paylaşacaklardır. Balkan atletlerinin musabakaları, her halde büyük bir zevkle seyredilmeğe değecektir.

Kadıköyündeki maç

Fenerbahçe tarafından davet edilen Yugoslaya takımı ilk maçını Cuma günü Fener stadında yapacaktır.

ŞİŞKONUN TÜRKÜSÜ

Dilde türküm elde sazım,
Dünya benim neme lâzım!.
Böyle geçer kışım, yazım
Dünya benim neme lâzım..

Bugün hava olmuş lodus,
Bulanıkmış yine terkos,
Koyun vurmuş keçiye tos,
Dünya benim neme lâzım!.

Küçük çocuk yemiş mama
Küyük çocuk vurmuş cama
Mart kedisi çıkmış dama;
Dünya benim neme lâzım!.

Yemek var mı bana göster,
Dayak ölümden de beter,
Bir yıl tatil bana yeter,
Dünya benim neme lâzım!.

lerin Maceraları

3 — ... Karşılarına tilki kardeş çıktı. Aman Kanguro kardeşler, bunları bana veriniz, çok rica ederim, dedi. Onlar: " Avucunu yala yaramaz şeytan „ demeğe kalmamıştı ki ellerinden kurtulan iki ördek havuzu görmüşler, atılmışlardı, İpin ortasında kalan Tilki kardeş "İmdat..., diye bağırıyordu.

4 — Fakat olan olmuştu. Tilki kardeş, cuum.. diye suya dalmış, ördekler bu işe şaşmışlardı. Afacan Kangurolar ise gülmekten göbekleri çatlıyacaktı. Tilki kardeşin bacakları havada sallanıyor, gırk gırk.. diye sanki kırkı boyluyordu.

RAM

çılır,
boy ölçer...
undan
gibi geçer!..

Martiler kıskanıyor,
Küçük kotramı benim!.
Beyaz kotram, şen kotram
Bugün denize hâkim!..

AFACAN

serseniz Afacana derhal abone olunuz. Üç aylığı 30 kuruştur.

Elmas Peşinde

Kafile uzun bir müddet yürüdükten sonra aslan ve gergedanların yaşadıkları bir mıntakaya gelmişti.

Yazan: Sezai Attilâ

— 34 —

Bu sırada en iyi vazife gören Enis Beydi. Tayyareci Enis Beyi Rıza kaptan gemide bırakmış kendisine Afrikada takip edeceği yolu da tamamile anlatmıştı. Enis Bey hergün sabahleyin uçuyor, Kafilenin takip ettiği yol üzerinde vızır vızır dolaşıyordu amma kafileyi bir türlü göremiyordu.

Bir gece geminin telsizi ile Kudret Beyin olduğu yeri bulan Tayyareci Enis Bey şimdiye kadar olup biten işleri Kudret Beye telgrafla bildirmişti.

Yoldaki tahtelbahirin yaptıklarını, geminin nasıl parçalandığını sonra nasıl tamir edilip tekrar yola çıkarıldığını tamamile anlatmış Kudret Bey de görüşmek üzere Afrikanın Göller mıntakasına kadar gelmesini Enis Beyden rica etmişti. Kafile yola çıktığının üçüncü günü akşama kadar uçuşuna devam eden cesur tayyareci akşam üstüne doğru Kudret Beyin hazırlanmış olduğu meydanda yere inmişti.

Kudret Beyle tayyareci Enis Beyin görüşmeleri çok hararetli oldu.

— Nasılsın Enis?

— Teşekkür ederim Kudretçiğim.

— Ne var ne yok.

— İyilik sağlık amma senin Habis filân işi berbat ettiler.

— Nasıl berbat?.

— Bizi adeta bir cani bir hırsız yerine koyacaklardı.

— Allah, Allah.

— Gemiye bir İngiliz tahtelbahiri hücüm ettiği sırada onlar da su bombası ile geminin bir tarafını havaya uçurmazlar mı?

— Vay namussuzlar vay bunlara kim böyle yapın demiş?!

— Efendim siz bize Salamonun Afrikaya gelmesini geciktirmeğe çalışınız dememiş miydiniz.

— Evet demiştim amma..

— Bunlar yanlış anlamışlar, sanki Salamonu ve bu yüzden koca bir gemi halkını mahvedin ortadan kaldırın demişsiniz, gibi haraket etmişlerdir.

— Hay Allah cezalarını versin.

— Verdi efendim merak etmeyin.

— Ne oldu.

— Ötekiler öldüler. Habis te İspanyada hükûmete teslim edildi.

— Şimdi kafile nerede?

— Kafile bugün akşam üstüne doğru Pigme cephelerinin bulundukları santıral Afrika denilen yerlere ulaşacaklar.

— En zor kısma geldiler!

— Ne gibi zor kısma?

— Pigme cepheleri çok hain çok sinsi vahşilerdir. Bunlar daha yukarıdaki yam yam kabilesinden daha korkunçturlar. Yamyamlar hâlâ insan eti yemekten vaz geçmemişlerdir amma insanın karşısına çıkar muharebe ederler kazanırlarsa ne âlâ yoksa kaçarlar.

— Peki Pigmeler.

— Onlar otlar arasında saklanır, kafileleri pusuya düşürür ortadan kaybederler. Cinayetlerini de öyle ustalıkla örtbas ederler ki hükûmet en ufak bir iz bulup ta bunları cezalandıramaz.

— Şu halde Rıza kaptan kafilesini bu işten haberdar etmeli mi acaba?

— Tabii değil miya şimdiye kadar bizim yüzümüzden çektikleri az değil mi? Artık insanlık vazifelerimizi yapalım esasen milyonlar değerindeki elmaslar bularak Londraya gönderdim satıldı. Salamonun hissesini de dahil nasıl olsa vereceğim.

— Peki niçün bidayette Salamonu korkuttunuz. Sizinle ortaklığım yoktur. Yalnız size 150,000 lira borçluyum diye ortaya bir mesele çıkardınız bizi de bu işe memur ettiniz.

— Enis Beyciğim, sen Yahudi hesabını bilmezsin. Ben bu herifle doğru dürüst iş yapsaydım Yahudi belki ben daha Afrikaya ayak basmadan bu işten cayar ve beni yolumdan geriye çevirirdi. Maksat ne pahasına olursa olsun elmaş madenini işletmekti. Yahudiye öyle can evinden yakaladım ki adamcağız mahkemeye gitse hak kazanamıyacak bir hale geldi ve nihayet beni takip etmekten başka bir çara bulamadı.

-- Demek ki Yahudiyi bu işten caydırmamak için böyle yaptınız ha:

—Tabiî yalnız bunun için yoksa bana yaptığı iyiliğe bedel bir de Salamonun canını yakacak değilim amma sonra ki işler fena olmuş.

— Evet biraz münasebetsiz oldu.

— Fakat bilir misin içimi burkan şey şu tahtelbahir meselesi bunlarda kim acaba?

— Vallahi biliyordum hatta ben bile önceleri bunu da siz gönderdiniz sandım.

—Sizin Öyle sanmanız birşey değil bunu herkes böyle sanacak ve başımıza iş çıkacak artık mahkeme mahkeme sürün dur.

— Doğrunun yardımcısı Allah olur. Kudret Bey herşey anlaşılır.

— Evet orası doğru fakat Allah verede Rıza kaptan kafilesinin başına santral Afrikada bir iş gelirse:

— Elimizden geleni yaparız.

— Yaparız amma şimdi buradan, tam on beş yirmi günlük mesafedeler ne yapabiliriz. Hele bize yaklaşırlarsa geçecekleri tehlikeli mıntakalar daha fazlalaşacak.

— Bakalım ne olacak doğrusu hem merak ediyor, hem de acıyordum. Ben onları günügününe takip edeceğim, ay kör olası ormandan birşey göründmiyor ki.

— Varsın görünmesin seni hergün onları araştırmaktan vaz geçin ne olur, ne olmaz!

— Her zaman yollarını takip eder, size de elimden geldiği kadar sık sık malûmat veririm. Senin tayyare mükemmel şey.

— Evet Salamonun parası ile Kayseri fabrikasına yaptırıldı. Hem deniz hem kara tayyaresidir.

- Güzel şey ve işimizede çok yarayacak. Hele senin gelişine çok memnun oldum. Topraktan çıkan serveti ne yalan söyliyeyim kimseye inanamıyordum! Bundan sonra sizden istifade edeceğim.

— Nasıl istifade edeceksiniz!.

— Baya meselâ şimdi sana bir torba vereceğim. Ve sen bu torbayı Martide saklıyacaksın bu torbayı torbalar takip edecek.

— Ne torbası bunlar!

— Görürsün şimdi!..

Kudret bey kalktı, bavuldan bir meşin torba çıkartarak ağzını açtı çadırın ortasındaki masanın üstüne boşalttı. Enis Beyin gözleri büyümüştü. Kendini alamadı:

—Elmaass!! diye inledi. Kudret Bey güldü:

— Evet elmas! dedi hem de milyonlar milyarlar değerinde elmas. Bunları burada muhafaza edemiyeceğim diye üzülüyorum! başıma bir iş gelecek diye korkuyorum.

— Peki ben bunları gemide nasıl saklarım. Çaldırırsam ne yaparım.

— Birşey olmaz hayatta tek bir güvendiğim arkadaş varsa o da sensin ve benim bu işimi yapacaksın buna mukabil olarakta kazanılacak parayı üçe böleceğiz.

— Üçe mi ?..

— Evet üçe, sana! Salamona bana!

— Çok teşekkür ederim Kudretçiğim!

— Vazifem Enis! Benim için çok yoruldun!

Enis Bey geceyi Kudret Beyin yanında geçirdi. Ertesi gün daha ortalık iyice ağarmadan bir motör uğultusu Afrikanın vahşi sessizliğini sarmış Enis bey Kudret beyle vedalaşarak yola çıkmıştı.

— Salamon.!

— Ne var Haci?

-- Burası berbat bir yer be! Ne ormana benziyor ne de başka şeye!

— Nasin ormana benzemiyor burası da "ot,, ormanı!

— Sahı be iyi buldun Salamon ot ormanı.

Hacı ile Salamon artık birbirlerile yüz göz olmuşlardı. O ona Hacı o da ona Salamon diyordu. Kongo ormanlarının ortasında yüzlerce kilometreye varan meşhur otluklara gelmişlerdi. Bu otluklar bilhassa aslanlarla gergedanların yaşadıkları yerlerdi. Kafile buradan yürüyerek tekrar ormanlık mıntakaya girecek bir müddet daha yol aldıktan sonra Göller mıntakasına ulaşacaklardı. Bugün seyahatlerinin beşinci günü idi. Fakat Enis Bey nedense iki gündenberidir ortalıkta yoktu. Havada motör sesi işitilmiyordu.

Kaya ve Bato ise bunu çok merak ediyorlardı. Yürürlerken birdenbire Bato haykırmağa başladı:

— Kaya Kaya zürafalara bak!

Batonun seseni duyan herkes başını çevirdi.

(Devamı var)

Büyük Müsabakalar

Bilmece: 92

Bu haftaki bilmecemiz cümle teşkilidir. Hal varakalarına aşağıdaki kuponu ilâve ederek (İstanbul posta kutusu 617 Afacan gazetesi 92 inci bilmece memurluğu)adresine gönderiniz. Cevap gönderme müddeti 3 haftadır.

Y . . M . K E . T . . L . B . .
S P . . D . .

Bu noktalı yerlere birer münasip harf koyunuz ki güzel bir cümle çıksın. Her noktalı yere bir harf konacaktır.

Hediyelerimiz

Birinciye: Bir kutu fantazi şeker 50 inciye kadar muhtelif hediyeler verilecektir.

Bulmaca: 34

Bu haftaki bulmacamız resimlidir. Hal varakalarına aşağıdaki kuponu ilâve ederek (İst. posta kutusu 617 Afacan gazetesi 34 üncü bulmaca memurluğu) adresine gönderiniz. Müddet üç haftadır.

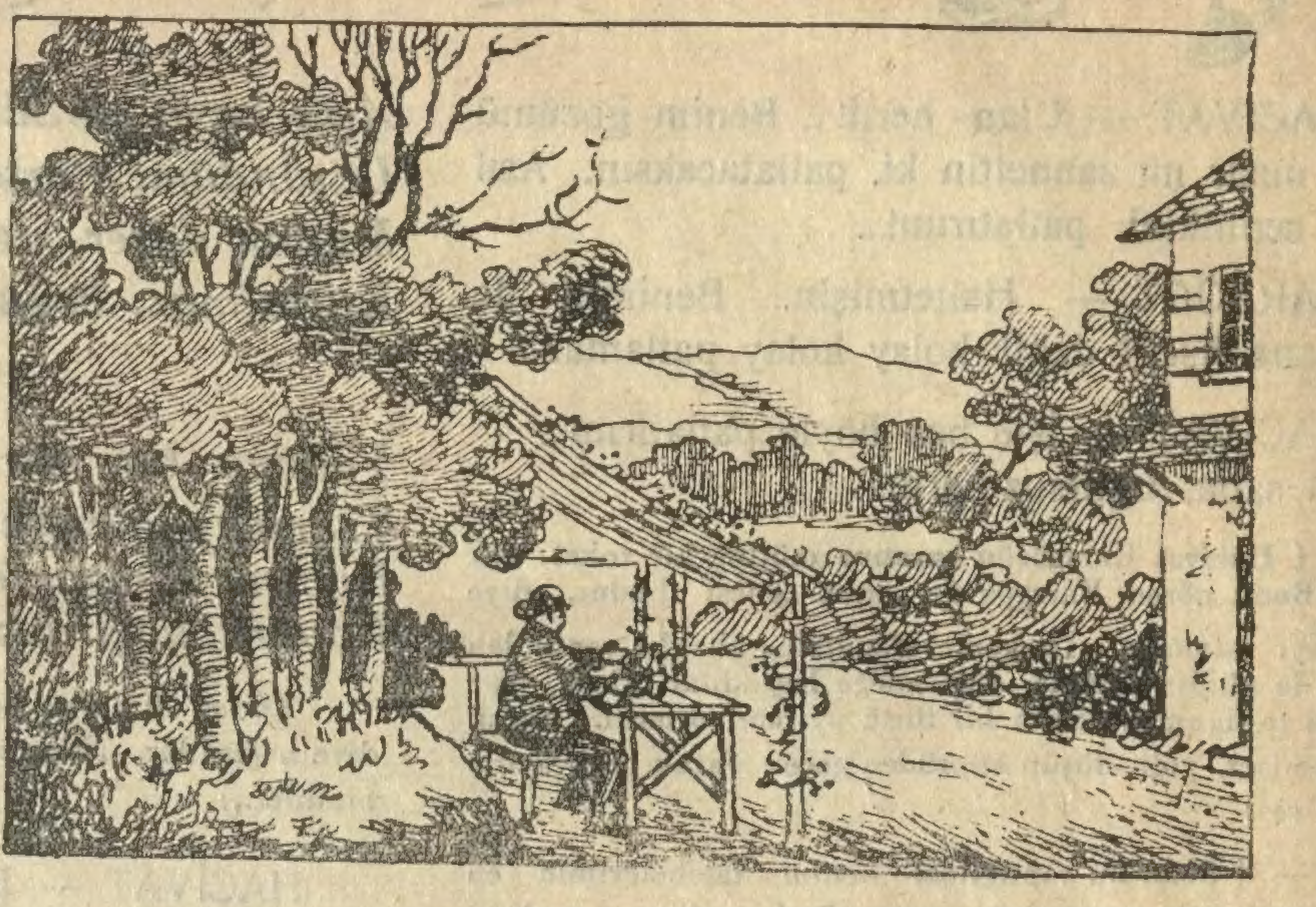

Bu müşteri gazinoda oturmuş garsonu bekliyor. Acaba, siz bu resimde saklı bulunan adamı bulabilir misiniz? Doğru halledenlerden 30 kişiye muhtelif kıymette hediyeler vereceğiz.

KAZANANLAR

Bilmecede Kazananlar

88 numaralı bilmecemizin halli: Piliç - Ayı - Mi - İm - Ulu - Keten Pamuk - ile - La - Ut - iyi - Çimen idi. Doğru halledenler arasından hediye kazananların isimlerini ilân ediyoruz:

Bir kutu bisküit kazanan:

Beyoğlu kurtuluş tepe üstü baruthane cad. no. 55 Mutena bey.

Kolsuz kahraman kazanan

Ankara orman umum müdürüyetinde kondoktör Kadri bey oğlu Ali efendi.

Bir kutu boya kazanan

İst, Sultanahmet dizdariye çeşmesi no. 4 Şeyda Haydar Hanım

DİKKAT: Birincilik ikincilik üçüncülük, kazanan karilerimiz bize birer ufak resimlerini göndermelidirler.

Kakao paketi kazananlar

(Anadoluya kitap)

Denizli eski müftü mahallesi no. 31 Mes'ut; İst. Galata kaptanpaşa çıplak sok. no. 6 Evlin Ovadya, İst. 43 üncü mek. s, 3 no. 9 Türkân, Edirne Karanfil oğlu cad. no. 17 Cengiz, İst. Dz. Gd. Kç zabit mek. no. 381 Fuat İst. Üsküdar toptaşı balcılar yokuşu no. 18 Ata Mahmut, İst. 40 ıncı ilk mek. no. 211 Şükran, İnegöl kerestecıler şirketi şerik Cafer bey oğlu Cemal bey ve hanımlar.

Çikolata kazananlar

(Anadoluya kitap)

Aydın Ziraat bankası kavası H. Mehmet efendi vasıtasile Ahmet, Bebek Neclâ Tevfik, Kasımpaşa Çatma mesçit Derviş Ahmet sok. no. 16 Refik, İst. lâleli Cumhuriyet cad. no. 194 Saniye, Samsun gümrük cad. sigaracı Gazi Mehmet oğlu Halil, İst. kız lisesi no. 301 Nesrin Hamdi, İst. Sirkeci Ebussuut cad. no. 23 Nesrin, Zonguldak Belediye fen dairesinde Hasan Fehmi, İst, 19 uncu ilk mektep Ülvi, Izmir - karşıyaka zafır sok. no. 75 Jozef bey ve hanımlar.

Hikâye kitabı kazananlar:

Adapazarı Çıracılar sok. no. 93 Macide, Ankara Gd. küçük zabit m. s. 5-2 no. 115 Ertuğrul, Ist. Cağaloğlu Ziya bey apart. Nebahat, Şişli Osman bey Itır sok. no. 3 Salamon Sessa, Tekirdağ akçeşme zeytin bayırı so. 29 Hüseyin Etem, Ist, kızıltoprak Hüseyin paşa çıkmazı no. 10 Selçuk, Kadıköy yeldeğirmeni çınar sok. no. 63 Rahmi, Mersin Akdeniz oteli müdürü Ali bey oğlu Osman, Konya göz doktoru Kâmil Şakir bey oğlu Selâhattin, Ist. Maçka palas apartman no. 2 Samins, Galata Arap camisi alaca mesçit sok. no. 41 Saliha, Fatih Haydar bey cad, no. 31 Ilhami, Trabzon uzun sok. cad. kalaycı dükkânında Ahmet vasıtasile Cudi, Edirne Hasan paşa mahallesi no. 5 Nesim Avigdor, Mersin telgraf memuru A. Riza bey ve hanımlar.

Kıymetli kart kazananlar

Ist. horhor cad, kavalalı sok. no. 30 Rauf, Fatih baş imam sokağı no. 4 Nermin Nazım, Mersin Mesudiye mahallesi no. 18 Muzaffer, Ist. Edirnekapı Yamloğlu sok, no. 8 Süleyman, Fatih çırçır da ibadethane cad. no. 10 Mehmet. Izmir borsa sarayı üzüm kısmında Hakkı bey oğlu Emin Turgutlu kaymakam Feyyaz bey oğlu hidayet, İst, Feriköy avukat caddesi Yalvaç sok. no. 8 Rana, Bursa baba zahir mahallesi no. 4 Hüsamettin, Izmit demiryolu merkez eczanesi no. 199 Ali, Beyoğlu bahtiyar sok. no: 6 Leon' Kadıköy M. cad. Sarraf Ali sok. no. 5 Neclâ, Ist. Ayvansaray bakkal sok. no, 32 Dursun Ali, A, karahisar mal müdürü Rüştü bey oğlu Adnan bey ve hanımlar.

— SON —

Bulmacada kazananlar

31 numaralı resimli bulmacamızda saklı köpeği doğru bulanlar arasından hediye kazananların isimlerini ilân ediyoruz.

Dolma k. kalemi kazanan

İst. Samatya Hacı kadın cad, no. 119 hanede Lâle Hanım.

3 Aylık abone kazanan :

Edirne Semah ve Saporta nakliyat komisyoncusu Salamon Adut bey.

Kolsuz kahraman kazanan

Mersin hastane cad. no. 180 A. Muhtar bey.

DİKKAT: Birincilik, ikincilik, üçüncülük kazanan karilerimiz bize birer ufak resimlerini göndermelidirler.

Bisküit kazananlar

(Anadoluya roman)

Ist. Çapa deniz aptal mahallesi yeni çeşme sok. no. 17 Bedi. Ist. Şehzadebaşi Hallaç mansur sok. no. 19 Fahriye, Izmir ayvukla Rana sok. no. 37 Nedim, Ist. Galata Doğruyol galimitis han Hamanel, Izmit hacı hızır mahallesi tahtacılar sok no. 46 Hanife ve Remziye, Ankara divanı muhasebat baş murakibi Halit bey oğlu Sadi, Ist. Yeniköy, yeniköy cad. salkım küpe sok. no. 5 Muhsine. Hanım ve beyler.

Şiir kitabı kazananlar

Ist. Aksaray guraba Hüseyin ağa mahallesi no. 24 Saadet, Ist. Beşiktaş yıldız Ihlamur cad. keşşaf sok. no. 11 Halil, Ist. Kemal paşa mahallesi ağa yokuşu no, 1-1 hanede Turgut, bursa Ibrahim paşa mahallesi ve sok. no. 9 hanede kayahan, Edirne Bedestan kapısında terlikçi Necip bey oğlu Remzi. Ist. Etyemez taramvay cad. no. 27 Sadi kemalî, Aydın Osmanlı bankasında A. Fuat bey kızı Ayten Zonguldak kitapçı Hakkı bey vasıtasile Nail Ahmet, Bakırköy kartaltepe sefa sok. no. 16 Dündar kemal. kasımpaşa Dz, gd. kç. zabit mek. son s. no. 484 Fethi bey ve hanımlar.

Yazı defteri kazananlar

Kasımpaşa Dz, Gd. zabit mek. s. 3 ns. 391 Halit Remzi Kınalıada çarşı sok. no. 72 Leon, Zonguldak Feyzi paşa cad. kundıracı İsmail efendi yanında Şükrü, Fatih 11 inci ilk mek. s. 5-b no. no. 117 İbrahım. Ist. Bostancı bağdat cad. no. 403 Saim, Adapazarı Izmit cad. Papuççular mahallesi no. 24 Meliha, Bursa elmalık mahallesi 2 inci sok. no. 1 hanede Fethi, Ist. Sen Jeorj Avusturya mek. s. 5 Gerson Franko, Ist. Samatya imrahor cad. no. 77 Niyazi, Samsun ağabalı cad. no. 21 Beydoğan, Nişantaşı kız orta mek. no. 487 Fatma hanım ve beyler.

— SON —

DİKKAT

Bilmece ve Bulmacadan kazandığınız hediyeleri her perşembe günleri saat 13 den 17 ye kadar matbaamıza uğrayarak alabilirsiniz. Anadolu hediyeleri de üç hafta zarfında adreslerine gönderilir.

HEDİYE KAZANANLAR

Beyoğlu sira serviler cad. kapsalı apart. no. 75-7 Periklis ef. bulmacadan bir kutu şeker kazanmıştır.

Mersin hastane cad. no. 180 A. Muhtar bey Afacan bulmacasından bir Kolsuz K. Ro. kazanmıştır.

"Afacan„ Bilmece kuponu: 92

"Afacan„ Bulmaca kuponu: 34

KARAGÖZ İLE HACİVAT

Adada Merkeple Yarış!

HACIVAT — Ulan herif!.. Benim gözümü sen mısır mı zannettin ki, patlatacaksın. Asıl ben seninkini patlatırım!...

KARAGÖZ — Haltetmişin.. Benimki de kestane fişeği değil kolay kolay patlamaz..

HACİVAT — İşte ben böyle patlatırım.. Al sana, uğursuz herif!...

(Hacivat Karagözün suratına müthiş bir tokat aşk etti. Bunu gören Karagöz de onun çenesi budur, diye muştayı savurdu. Derken, efendim!... altakke ver külah ikisi de altalta üstüste döğüşmeğe başladılar. Ahali başlarına toplanmış, onları bir türlü ayıramıyorlardı. Ancak kavgacıları, yolu düşüp köprüden geçen Faruk Bey ayırabildi ve :

— " Sizin bu yaptığınızı benim talebelerimin en haşarıları bile yapmıyor!.. Ayıp Size!..„ diye, payladı. Faruk Beyin emrile Karagözle Hacivat derhal barıştılar.

Ahali

(Karagözden bir şarkı isteriz?-. Diye bağırdılar. Bunun üzerine Karagöz şu şarkıyı söyledi :)

ŞARKI

Yaz geldi hep evde durmaktam bıktım,
Baktım: Ne soğuk var ne buz, ne tipi!
Ya Allah!... diyerek kapıdan çıktım,
Ben, daha doğrusu kopardım ipi!..

⌘

Açık kuyu gördüm yoldan geçerken,
Düşündüm: " örteyim, vakit çok erken!..„
Mutlak düşer, dedim, çocuk gezerken,
Kurtulmaz, boğulur: Derindir dibi!...

⌘

Yoluma bir sürü ahali çıktı!
Tramvayda herkes canından bıktı!
Hacivat kavgayla canımı sıktı,
Vapuru kaçırdık enayi gibi!..

(Bunu dinleyen yolcular : " Bravo!.. Karagöz!... „ diye bağırdılar. Nihayet bizim ahbaplar ikinci vapura bindiler.,)

HACİVAT — Herif!.. Haydi, kalk!.. Bu vapuru da kaçırırsak, artık ensende boza pişiririm! ..

KARAGÖZ — Benim ensem ocak mı ki, boza pişireceksin.

HACİVAT — Doğru, ensende boza pişirirsem, ben ziyanlı çıkarım.

KARAGÖZ — Elbet.. Köteği yersin.

HACİVAT — Onun için değil!..

KARAGÖZ — Ya ne için?..

HACİVAT — Başında bit vardır, içine düşer.

KARAGÖZ — Bende bit mi vardır, pek alâ razıyım. Fakat sende de pire var!...

HACİVAT — Acaip şey, bu hükmü nerden verdin? ...

KARAGÖZ — Çünkü bit yeğitte, pire itte bulunur!..

HACİVAT — Ağzını topla, it sensin!..

KARAGÖZ — Hayır, sensin!..

HACİVAT — Çok söylenme, gözünü patlatırım!..

(Karagözle Hacivat tekrar kavgaya girişecekleri sırada, iskeledeki memur bağırır:)

MEMUR — Budala adamlar!.. Orada dil kavgası edeceğinize vapura binin, kalkıyor!..

(Karagözle Hacivat kendilerini vapura atarlar.. Marmaraya açılıp bir saat sonra adaya gelirler. Ahali zaten onları beklemektedir. Herkes: " Sefa geldiniz!.. „ diye bağırarak onları alkışlarlar. İskelede etraflarını alan ahali Karagöze bir Türkü söylemesini rica ederler. Karagöz de şu türküyü söyler:)

TÜRKÜ

Bugün köprüden bindik.
Vapurla çıktık yola!
Yolda güldük sevindik,
Adada verdik mola?.

⌘

— Devamı var —

Pire Nurinin Yaramazlıkları — 32 —

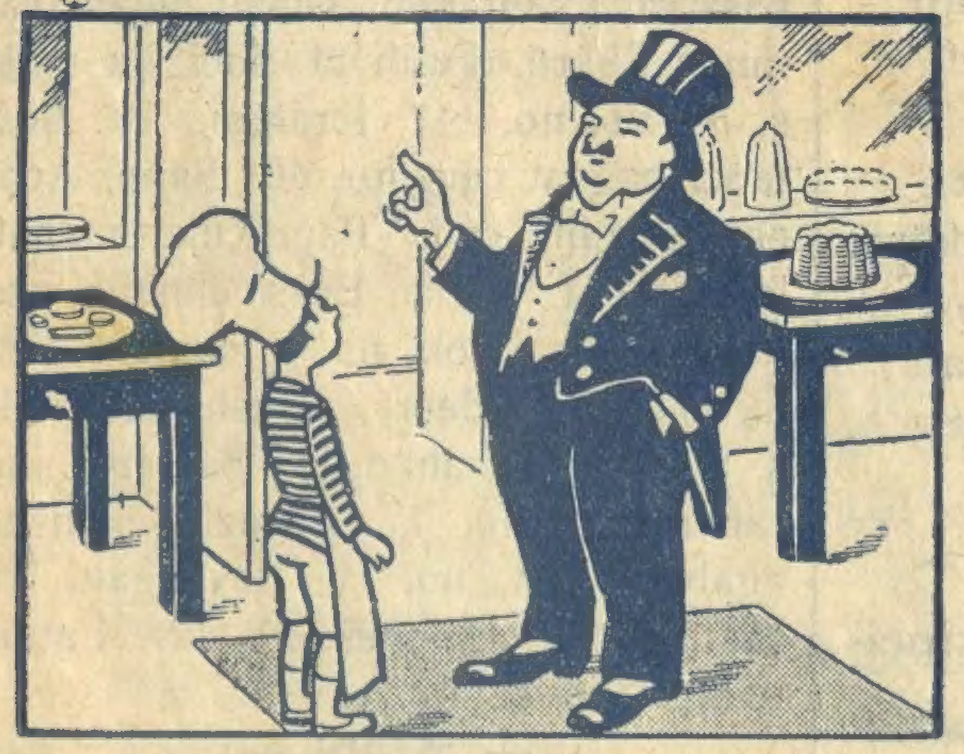

1 — Bugün, Pire Nurinin ustası yeğeni Sevimin nikâh merasimine davetli olduğundan güzelce giyinmiş, hazırlanmıştı. Dükkândan ayrılmadan evvel Pire Nuriye dükkâna çok iyi dikkat etmesini, müşterilere gayet iyi muamelede bulunmasını tenbih etti.

2 — Pire Nuri de ustasının nasihatlerini pek güzel yerine getirdi. İşte dükkânda yapayalnız kaldığı bir gündü bu. Fakat müşterileri beklerken dükkânda şimdi ne yapmalıydı ya? Hemen eline bir gazete aldı, baştan sonuna kadar okudu. Fakat siyasi makaleler canını sıktı.

3 — Aklına geçen haftaki Galatasaray idman bayramı geldi?. Kendisi de niçin bir atlet gibi beden terbiyesi yapamazdı?. Tam da sırası idi. Hemen kollarını açtı, başını yukarıya kaldırdı.

4 — Oooh! Yalnız kalmak ne iyi şeymiş ya.. Topuklarını kaldırıp ellerini havaya uzattı. Çömeldi. Şimdi hareketlerini daha güçleştiriyor, bu hareketlerle kemikleri kıtır kıtır ediyordu.

5 — Sonra idman şenliklerindeki bir orta mektep talebesi gibi eller kalçada bacaklarını yana fırlatmıya başladı. Şimdi yere yatma hareketlerine başlıyacaktı. Kalçalarını indirdi.

6 — Ve halının üzerine arka üstü yatarak ellerini ensesine koydu. Bacaklarını sıra ile havaya kaldırıyordu ki dükkânın kapısı açıldı. Elinde bir piliç ile bir küçük hanım içeri girdi.

7 — Hemen bir ok gibi yerinden fırlayan Pire Nuri müşteriye koştu. Elinden piliç tepsisini aldı. Küçük Hanım yaramaza: Pilici güzelce kızartmasını, yakmamasını, akşam üstü alacağını tenbih etti, ayrıldı.

— Devamı var —

İs. (ÜLKÜ) Matbaası — Cağaloğlu yokuşu No. 40 Sahibi ve Umum Neşriyat müdürü M. Faruk